Dosar nr. 2-1335/2025;
2-25059048-48-2-30042025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

17 februarie 2026 mun. Străşeni

Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanţă compusă din:
Preşedinte: Dorina Croitor
Grefier: Galina Rodideal

Cu participarea:
reprezentantului reclamantei Verdeş Corina, avocatul Onici Svetlana împuternicită în baza mandatului nr. 1134299 din 11.04.2025

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea reclamantei Verdeş Corina către Nicolaev Mihail privind permiterea intrării/ieşirii de pe teritoriul Republicii Moldova a copilului minor şi permiterea perfectarea actelor de identitate şi a documentele de călătorie a copilului minor fără acordul tatălui,-

CONSTATAT :

ÎN FAPT

1. La 29 aprilie 2025, reclamanta Verdeş Corina s-a adresat în Judecătoria Străşeni cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolaev Mihail, privind permiterea intrării/ieşirii de pe teritoriul Republicii Moldova a copilului minor şi permiterea perfectarea actelor de identitate şi a documentele de călătorie a copilului minor fără acordul tatălui.
2. În motivarea cererii indică că, a avut o relaţie de concubinaj cu numitul Nicolaev Mihail. Din relaţia celor doi a rezultat copilul minor *****, născută la data de *****.
3. De la naşterea copilului, părinţii au locuit separat, iar copilul minor se află împreună cu mama sa, reclamanta Verdeş Corina, în Germania. Având în vedere faptul că ambii părinţi locuiesc peste hotare, în ţări diferite, precum şi modificările legislative recente care impun acordul ambilor părinţi la traversarea frontierei în scopul stabilirii domiciliului copilului peste hotare, instanţa constată că se impunea prezentarea unui acord din partea celuilalt părinte.
4. Instanţa reţine că de la naştere şi până la momentul actual, copilul minor a locuit cu mama sa, Verdeş Corina, fiind îngrijit, educat şi întreţinut de aceasta. De asemenea, din actele dosarului rezultă că pârâtul Nicolaev Mihail se află peste hotarele ţării, şi anume în Rusia, şi nu are posibilitatea de a perfecta o procură sau o declaraţie notarială care ar permite reclamantei să călătorească cu copilul şi să perfecteze actele de identitate şi documentele de călătorie ale copilului minor. Dat fiind faptul că de la naştere şi până în prezent copilul minor s-a aflat împreună cu mama sa, reţine că reclamanta are nevoie de acordul tatălui cu privire la traversarea frontierei Republicii Moldova în scopul stabilirii domiciliului peste hotarele ţării, precum şi de perfectarea actelor de identitate şi documentelor de călătorie ale copilului fără acordul tatălui.

5. Reclamanta s-a stabilit cu traiul peste hotarele ţării împreună cu copilul său, alături de membrii familiei sale, pentru a-i oferi copilului un nivel de trai mai bun, pentru a-i asigura necesităţile existenţiale, mai ales având în vedere faptul că tatăl acestuia nu este prezent în viaţa copilului. De asemenea, pentru a putea traversa frontiera, precum şi pentru a stabili domiciliul peste hotarele ţării, copilul minor ***** are nevoie de perfectarea actelor de identitate şi a documentelor de călătorie. Pârâtul Nicolaev Mihail nu poate să se prezinte în faţa unui notar pentru a elibera o procură pe numele reclamantei prin care să-i acorde dreptul de a perfecta actele minorului fără acordul expres al acestuia. Din acest motiv, solicită instanţei să intervină şi să emită o hotărâre în acest sens, pentru a putea fi utilizată în faţa autorităţilor competente, atât din Republica Moldova, cât şi din România.
6. Instanţa a fost informată că, deşi copilul minor ***** s-a stabilit cu traiul peste hotarele ţării în Germania, împreună cu mama acestuia, pentru a nu admite încălcarea legii menţionate, luând în considerare faptul că de la naştere şi până în prezent copilul locuieşte doar cu mama sa, este absolut necesară emiterea unei hotărâri conform solicitărilor din acţiune.
7. Cu privire la competenţa teritorială, conform art. 38 alin. (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, reclamantul poate intenta acţiunea în oricare dintre sediile instanţei în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului. De câţiva ani, pârâtul Nicolaev Mihail este stabilit cu domiciliul în altă ţară, iar ultimul domiciliu cunoscut din Republica Moldova este în s. Micăuţi, r-nul Străşeni. În aceste circumstanţe, acţiunea a fost înaintată instanţei competente conform art. 38 alin. (1) CPC al RM.
8. Instanţa mai reţine că, în scopul respectării procedurii prealabile, la data de 11.04.2025, a fost înaintată la adresa pârâtului o notificare prealabilă, dovada expedierii fiind anexată la cerere.
9. Solicită a permite intrarea şi ieşirea de pe teritoriul Republicii Moldova împreună cu mama sa Verdeş Corina, în scopul stabilirii domiciliului copilului *****, fără acordul tatălui Nicolaev Mihail, a permite perfectarea actelor de identitate şi a documentelor de călătorie ale copilului minor ***** fără acordul tatălui Nicolaev Mihail.

ASPECTE GENERALE ŞI DE PROCEDURĂ

10. ***Reprezentatul reclamantei Verdeş Corina, avocatul Onici Svetlana,*** în şedinţa de judecată a menţionat că susţine integral acţiunea şi solicită admiterea acesteia.
11. ***Reclamanta Verdeş Corina,*** fiind citată legal, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, însă interesele acesteia au fost reprezentate de avocat, din care considerente instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsă.
12. ***Pârâtul Nicolaev Mihail,*** fiind citat legal prin aviz publicitar (f.d.50-53), în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nici nu a comunicat instanţei motivele neprezentării, din care considerente instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

LEGISLAŢIA RELEVANTĂ

13. Art. 5 din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.”

14. Art. 12 din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„(1) Instanţa judecătorească soluţionează cauzele civile în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, al tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor şi deciziilor Curţii Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curţii Constituţionale, al legilor organice şi ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, al hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorităţi administrative centrale şi ale autorităţilor administraţiei publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanţa aplică uzanţele dacă acestea nu contravin ordinii publice şi bunelor moravuri.”
15. Art. 13 din Codul de procedură civilă prevede următoarele:
„(1) La judecarea cauzelor civile, instanţa judecătorească aplică legislaţia unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.”
16. Art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”
17. Art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.”
18. Art. 118 alin.(1) şi (3) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate”.
19. Art. 121 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”.
20. Art. 130 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.
21. Art. 239 din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.

22. Art. 240 alin.(1) din Cod de procedură civilă prevede următoarele:
„La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.
23. Art. 3 din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993 prevede următoarele:
„1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
2. Statele părţi se angajează să asigure copilului protecţia şi îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ţinând cont de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, şi vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative şi administrative corespunzătoare.”
24. Art. 9 din Convenţie prevede următoarele:
„Statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.”
25. Art. 18 din Convenţie prevede următoarele:
„1. Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. 2. Pentru garantarea şi promovarea drepturilor enunţate în prezenta Convenţie, statele părţi vor acorda ajutor corespunzător părinţilor şi reprezentanţilor legali ai copilului în exercitarea răspunderii care le revine de a creşte copilul şi vor asigura crearea instituţiilor, lăcaşelor şi serviciilor însărcinate să vegheze la bunăstarea copiilor. 3. Statele părţi vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura copiilor, ai căror părinţi muncesc, dreptul de a beneficia de serviciile şi instituţiile de îngrijire a copiilor pentru care ei îndeplinesc condiţiile cerute.”
26. Art. 2 (libertatea de circulaţie) din Protocolului nr. 4 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, recunoscând anumite drepturi şi libertăţi, altele decât cele care figurează deja în Convenţie şi în primul Protocol adiţional la Convenţie (Strasbourg, 16.IX.1963):
„1. Oricine se găseşte în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reşedinţa sa.
2. Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa.
3. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru

securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora. 4. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică."

27. Art. 46 din Codul familiei prevede următoarele:
„Drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din provenienţa copiilor, atestată în modul stabilit de lege."
28. Art. 51 din Codul familiei prevede următoarele:
„(2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.
(3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei."
29. Art. 58 din Codul familiei prevede următoarele:
„(1) Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat."
30. Art. 61 din Codul familiei prevede următoarele:
„(1) Drepturile şi interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinţii lor.
(2) Părinţii sînt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale."
31. Art. 1 din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09 noiembrie 1994 prevede următoarele:
„(1) Cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente.
(2) Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează notarial. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie."
32. Art. 5 din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09 noiembrie 1994 prevede următoarele:
„În cazul în care unul dintre părinţii copilului nu cade de acord asupra stabilirii domiciliului acestuia în străinătate, dezacordul poate fi contestat în instanţa de judecată."
33. Art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, în vigoare din 21 decembrie 2023 prevede următoarele:
„Interesul superior al copilului – asigurarea unor condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află."
34. Art. 5 din Legea nr. 370/2023, în vigoare din 21 decembrie 2023 prevede următoarele:
„(6) Statul asigură protecţia copilului şi garantează respectarea tuturor drepturilor acestuia prin intermediul instituţiilor sale şi al autorităţilor publice cu atribuţii în acest

domeniu. (7) Statul este responsabil de elaborarea şi implementarea cadrului normativ naţional privind protecţia drepturilor copilului în conformitate cu Convenţia Naţiunilor Unite cu privire la drepturile copilului şi cu prezenta lege. Autorităţile statului, în limita competenţelor lor, realizează politica de stat privind protecţia drepturilor copilului şi promovează un mediu adecvat dezvoltării acestuia."

35. Art. 7 din Legea nr. 370/2023, în vigoare din 21 decembrie 2023 prevede următoarele:
„(1) Fiecare copil are dreptul la un nume şi este înregistrat în condiţiile prevăzute de lege. (2) Fiecare copil are dreptul la cetăţenie. Temeiul şi condiţiile de dobândire şi de schimbare a cetăţeniei copilului sunt stabilite de legislaţie. (3) Copilul are dreptul de a-şi păstra cetăţenia, numele şi relaţiile de familie în condiţiile prevăzute de lege, fără nicio ingerinţă. (4) Dacă se constată că un copil este lipsit, în mod ilegal, de elementele constitutive ale identităţii sale sau de unele dintre acestea, autorităţile au obligaţia să ia de urgenţă toate măsurile necesare în vederea restabilirii identităţii copilului."
36. Art.11 din Legea nr. 370/2023, în vigoare din 21 decembrie 2023 prevede următoarele:
„(1) Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. (2) Părinţilor sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiţii de viaţă pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului."
37. Art. 1 alin. (1) din Legea nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate prevede următoarele:
„Actele de identitate din sistemul naţional de paşapoarte sânt: toate tipurile de paşapoarte, de cărţi de identitate, de cărţi de rezidenţă, documentele de călătorie ale apatrizilor (Convenţia privind statutul apatrizilor din 28 septembrie 1954), ale refugiaţilor (Convenţia cu privire la statutul refugiaţilor
din 28 iulie 1951) şi ale beneficiarilor de protecţie umanitară.
38. Art. 4 alin. (1), (1^1), (1^2) şi (1^3) din Legea nr. 273 din 09 noiembrie 1994 privind actele de identitate prevede următoarele:
„(1) Modul de eliberare şi modelele actelor de identitate se aprobă de Guvern.
(1^1) Autoritatea emitentă a tuturor tipurilor de acte de identitate eliberate cetăţenilor Republicii Moldova, cu excepţia paşaportului diplomatic şi a paşaportului de serviciu, este Agenţia Servicii Publice. Autoritatea emitentă a tuturor tipurilor de acte de identitate eliberate în condiţiile prezentei legi cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene, cetăţenilor statelor semnatare ale Acordului Schengen şi membrilor familiilor acestora, cetăţenilor străini, apatrizilor, refugiaţilor şi beneficiarilor de protecţie umanitară este Inspectoratul General pentru Migraţie.

Producerea tuturor tipurilor de acte de identitate reglementate prin prezenta lege, precum şi efectuarea cercetărilor tehnico-ştiinţifice la toate etapele procesului de prestare a serviciilor publice de eliberare a actelor de identitate sunt asigurate de către Agenţia Servicii Publice.
(1^2) Tarifele la serviciile publice prestate în domeniul eliberării actelor de identitate şi metodologia de calculare a acestora sunt stabilite de către Guvern.

(1[3]) Actele de identitate se eliberează în temeiul cererii depuse de către solicitant la autoritatea competentă în modul stabilit. Depunerea cererii de către alte persoane se admite în următoarele situaţii speciale:
a) în cazul copilului, inclusiv al celui cu statut de copil rămas fără ocrotire părintească sau cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească asupra căruia este instituită tutela sau curatela, în calitate de solicitant acţionează reprezentantul legal al acestuia (unul dintre părinţi, tutorele sau curatorul), cu prezenţa obligatorie a copilului. În noţiunea *copil* nu se încadrează persoanele care, în condiţiile art.26 alin.(2) şi (3) din Codul civil nr.1107/2002, au dobândit capacitatea deplină de exerciţiu până la împlinirea vârstei de 18 ani;

39. Pct. 14[1] a Hotărârii Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate şi evidenţa locuitorilor Republicii Moldova prevede următoarele:
„Actele de identitate se eliberează în temeiul cererii depuse de către solicitant la autoritatea competentă în modul stabilit.
Depunerea cererii de către alte persoane se admite în următoarele situaţii speciale:
a) în cazul copilului, inclusiv al celui cu statut de copil rămas fără ocrotire părintească sau cu statut de copil rămas temporar fără ocrotire părintească, care este plasat în serviciul de tutelă/curatelă, în calitate de solicitant acţionează reprezentantul legal al acestuia (unul dintre părinţi, tutorele, curatorul), cu prezenţa obligatorie a copilului”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Audiind explicaţiile părţilor, studiind materialele dosarului instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea reclamantei Verdeş Corina către Nicolaev Mihail, privind permiterea intrării/ieşirii de pe teritoriul Republicii Moldova a copilului minor şi permiterea perfectarea actelor de identitate şi a documentele de călătorie a copilului minor fără acordul tatălui, din următoarele considerente.
41. În şedinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine, că reclamanta Verdeş Corina şi pârâtul Nicolaev Mihail sunt părinţii copilului minor *****, născută la *****, fapt confirmat prin certificatul de naştere anexat la materialele dosarului.
42. Instanţa reţine că copilul minor ***** se află în grija şi întreţinerea reclamantei Verdeş Corina, care domiciliază împreună cu aceasta în Germania. Din probele administrate rezultă că pârâtul Nicolaev Mihail nu a participat la creşterea, educarea şi întreţinerea copilului de la naştere şi până în prezent, nu a achitat pensie de întreţinere şi nu a manifestat interes faţă de viaţa minorei.
43. Instanţa reiterează că în postulatele legale inserate în art. 11 alin. (1) şi (2) din Legea nr. 370/2023 privind drepturile copilului (în vigoare din 21 decembrie 2023), coroborate cu art. 51 alin. (2) şi (3) şi art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul familiei, se evidenţiază interesul superior al copiilor. Chiar şi în condiţiile în care părinţii sunt de acord ca un copil să locuiască separat cu unul dintre părinţi, nu este exclusă exigenţa de a fi întrunit un anumit cumul de condiţii care să nu fie în detrimentul copilului.
44. Instanţa subliniază că, potrivit art. 58 din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, iar conform art. 61 din Codul familiei, aceştia acţionează în calitate de reprezentanţi legali ai minorilor.

45. În acest context, substituirea acordului unuia dintre părinţi constituie o măsură excepţională, care poate fi dispusă doar în cazul în care refuzul acestuia este dovedit ca fiind contrar interesului superior al copilului.
46. De asemenea, instanţa reţine că, potrivit art. 3 din Convenţia privind drepturile copilului şi art. 3 din Legea nr. 370/2023, interesul superior al copilului trebuie să prevaleze, însă acesta nu poate fi prezumat, ci trebuie demonstrat prin probe concrete.
47. Instanţa constată că, în speţă, nu se poate reţine existenţa unui acord sau dezacord expres din partea pârâtului, ci mai degrabă o imposibilitate obiectivă de a obţine consimţământul acestuia, având în vedere faptul că pârâtul se află în Federaţia Rusă, nu a menţinut legături cu familia şi nu răspunde la notificările transmise.
48. Cu toate acestea, instanţa reţine că reclamanta nu a făcut dovada unor demersuri efective şi rezonabile pentru a intra în legătură cu pârâtul în vederea obţinerii acordului său, în afara notificării prealabile. Nu s-a demonstrat că reclamanta a încercat să obţină acordul pârâtului prin intermediul autorităţilor consulare ale Republicii Moldova în Federaţia Rusă sau prin alte mijloace care să confirme imposibilitatea contactării acestuia.
49. Simpla expediere a unei notificări nu echivalează cu epuizarea tuturor mijloacelor rezonabile de contactare a pârâtului, în lipsa probelor privind demersuri prin intermediul autorităţilor consulare, platformelor de comunicare sau altor canale efective.
50. De asemenea, instanţa reţine că din materialele dosarului nu rezultă că reclamanta s-a adresat Agenţiei Servicii Publice sau misiunii diplomatice a Republicii Moldova în Germania pentru a i se clarifica procedura de eliberare a actelor de identitate şi de călătorie pentru minor în lipsa acordului celuilalt părinte, iar aceste autorităţi i-ar fi refuzat eliberarea actelor.
51. În ceea ce priveşte solicitarea de a i se permite reclamantei să iasă şi să intre pe teritoriul Republicii Moldova împreună cu copilul minor fără acordul tatălui, instanţa constată că această cerere este una de principiu, nefiind însoţită de dovezi privind un refuz concret al autorităţilor de frontieră de a permite traversarea. Or, o hotărâre judecătorească nu poate avea un caracter pur preventiv sau declarativ în lipsa unui obstacol real şi actual.
52. Instanţa reţine că substituirea acordului unuia dintre părinţi constituie o ingerinţă majoră în exerciţiul autorităţii părinteşti şi are caracter strict excepţional, fiind admisibilă doar în situaţii în care refuzul este abuziv sau imposibilitatea exprimării consimţământului este dovedită în mod cert, iar lipsa acestuia generează consecinţe negative concrete asupra copilului.
53. În prezenta cauză, instanţa constată că reclamanta nu a făcut dovada unui refuz abuziv din partea pârâtului, nici a unei imposibilităţi absolute de a obţine acordul acestuia, precum nici a faptului că lipsa acordului pârâtului împiedică în mod concret şi actual exercitarea unor drepturi fundamentale ale minorei (cum ar fi accesul la educaţie, asistenţă medicală sau alte servicii esenţiale în Germania).
54. Instanţa reţine că, deşi interesul superior al copilului este un principiu fundamental, acesta nu poate fi invocat în mod abstract. În prezenta cauză, reclamanta Verdeş Corina nu a demonstrat că minorei ***** îi lipsesc acte de identitate sau paşapoarte care i-ar afectează în mod concret viaţa de zi cu zi în Germania. Nu s-a făcut dovada

că minora ***** este împiedicată să frecventeze şcoala, să beneficieze de servicii medicale sau să îşi exercite alte drepturi fundamentale din cauza lipsei actelor.

55. Astfel, nu s-a stabilit că Verdeş Corina ar fi avut careva impedimente la perfectare actelor în condiţia în care art. 4 alin. (13) din Legea nr. 273 din 09 noiembrie 1994 şi pct. 141 a Hotărârii Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 care indică că depunere cererii pentru perfectare actelor copilului se face de către **un reprezentantul legal al acestuia, unul dintre părinţi.**
56. De asemenea, instanţa constată că reclamanta Verdeş Corina nu a prezentat nici o dovadă din care să rezulte că a încercat să obţină alte acte în numele copilului ***** prin intermediul autorităţilor consulare ale Republicii Moldova în Germania şi acestea le-a fi fost refuzată.
57. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că, deşi statele au obligaţii pozitive de a proteja drepturile copilului şi de a asigura respectarea interesului său superior, responsabilitatea principală pentru creşterea şi dezvoltarea copilului revine părinţilor. În cauza Kutzner vs. Germania (2002), Curtea a reţinut că ingerinţa autorităţilor în relaţia părinte-copil trebuie să fie justificată de motive temeinice şi să fie proporţională cu scopul urmărit. În speţa de faţă, reclamanta Verdeş Corina nu a demonstrat că ar fi fost necesară actorul tatălui Nicolaev Mihail la perfectarea actelor pe numele copilului ***** de către autorităţile Republicii Moldova, a epuizat toate căile extrajudiciare pentru a obţine acordul pârâtului înainte de a solicita substituirea acestuia pe cale judiciară.
58. Instanţa reţine că simpla absenţă a unui refuz expres din partea pârâtului nu este, în sine, suficientă pentru admiterea cererii, însă nici nu exonerează reclamanta de obligaţia de a demonstra caracterul necesar şi urgent al intervenţiei instanţei.
59. Or, substituirea acordului părintesc nu poate avea loc în mod automat, ci doar în măsura în care se dovedeşte că lipsa acestuia generează o afectare reală şi actuală a interesului superior al copilului.
60. Instanţa reţine că din înscrisurile depuse la dosar nu rezultă că reclamanta Verdeş Corina s-ar fi confruntat până în prezent cu un refuz al autorităţilor competente din Republica Moldova de a elibera aceste acte din cauza lipsei acordului pârâtului Nicolaev Mihail.
61. Instanţa reţine că interesul superior al copilului presupune nu doar asigurarea unui mediu stabil de viaţă, ci şi existenţa unor impedimente reale în exercitarea drepturilor sale, care să justifice intervenţia instanţei.
62. În speţă, nu s-a demonstrat că minora ***** este privată de acces la educaţie, servicii medicale sau alte drepturi fundamentale în statul în care domiciliază, astfel încât lipsa acordului tatălui să producă o vătămare concretă şi actuală.
63. Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor sale. Reclamanta nu a depus la dosar dovezi din care să rezulte că autorităţile competente din Republica Moldova (poliţia de frontieră, Agenţia Servicii Publice) sau din Germania i-au refuzat vreun drept sau serviciu pe motivul lipsei acordului tatălui.
64. De asemenea, instanţa constată că reclamanta nu a apelat la niciun mecanism alternativ de soluţionare a situaţiei, cum ar fi medierea familială sau intervenţia autorităţilor de protecţie a copilului din Germania sau din Republica Moldova, care

ar fi putut oferi o soluţie mai puţin intruzivă decât substituirea acordului părintesc pe cale judiciară.

65. Totodată, prevederile art. 1 alin. (4) al Legii nr. 269 din 09.11.1994 statuează că, în cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.
66. Potrivit art. 3 alin. (5) al Legii nr. 269 din 09.11.1994, în cazul în care unul dintre părinţii copilului nu cade de acord asupra stabilirii domiciliului acestuia în străinătate, dezacordul poate fi contestat în instanţa de judecată.
67. Astfel, la caz, instanţa a stabilit că prin acţiunea depusă, reclamanta Verdeş Corina confundă intrarea/ ieşirea copilului peste hotare fără acordul tatălui şi stabilirea domiciliului copilului minor peste hotarele ţării fără acordul tatălui, care reprezintă nişte procedee distincte, cu obiect şi temei distinct. Or, reclamanta în cererea de chemare în judecată invocă că copilul minor ***** se află împreună cu ea, în Germania, iar prin cererea de chemare în judecată solicită adoptarea unei hotărâri privind intrarea şi ieşirea peste hotarele ţării a copilului minor fără acordul tatălui.
68. Instanţa explică că, prin respingerea cerinţei de a permite intrarea/ieşirea din ţară a copilului fără acordul tatălui, reclamantei nu i se îngrădeşte dreptul de a solicita şi a iniţia un proces aparte cu privire la stabilirea la trai permanent în afara hotarelor ţării a copilului minor fără acordul tatălui.
69. Totodată, instanţa de judecată reiterează că procedura de eliberare/perfectare a actelor de identitate româneşti este reglementată de cadrul legal al României şi nu al Republicii Moldova, iar instanţa de judecată nu-şi poate atribui rolul şi nici impune autorităţilor statului român de a elibera actele de identitate.
70. Instanţa reamintind prevederile art. 12 alin. (1), art. 13 alin. (1) din Codul de procedură civilă, notează că în cauză nu a fost stabilit că Republica Moldova este parte a cadrului legal al României care reglementează procedura de perfectare şi eliberare a actelor de identitate româneşti, distinctă de cea a Republicii Moldova.
71. Deşi Tratatul între România şi Republica Moldova reglementează asistenţă juridică în materie civilă, însă prin prisma acestuia nu poate fi obligat unul dintre statele parte la perfectarea actelor de identitate, în condiţiile în care eliberarea acestora ţine exclusiv de propriile reglementări legale şi presupune îndeplinirea anumitor cerinţe.

72. Drept urmare, aplicarea prevederilor Legii nr. 248 din 20 iulie 2005 privind regimul liberei circulaţii a cetăţenilor români în străinătate, adoptată de Parlamentul României şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulaţii a cetăţenilor români în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului României nr. 94 din 26 ianuarie 2006, în sensul pretins de recurent, ţine de autorităţile competente ale statului român, şi nu pot fi substituite de autoritatea judecătorească din Republica Moldova. Subsecvent, aspectele reliefate supra impun respingerea cerinţelor privind recunoaşterea ca neîntemeiat a refuzului în vederea perfectării actelor de identitate româneşti pe numele copilui minor ***** fără acordul tatălui.
73. Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente şi concludente care să demonstreze existenţa unui impediment real, actual şi grav în exercitarea drepturilor minorei, instanţa constată că cererea reclamantei Verdeş Corina este lipsită de temei juridic şi urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.
74. În conformitate cu art-le 236-241 Cod de procedură civilă RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge acţiunea reclamantei Verdeş Corina către Nicolaev Mihail privind permiterea intrării/ieşirii de pe teritoriul Republicii Moldova împreună cu mama -Verdeş Corina a copilului minor ***** şi permiterea perfectarea actelor de identitate şi a documentele de călătorie a copilului minor ***** fără acordul tatălui.

Dispozitivul hotărârii judecătoreşti se comunică participanţilor la proces şi se publică pe pagina web – „https://jst.instante.justice.md”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data emiterii dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Străşeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei
judecător **/semnat/** **Dorina Croitor**
Copia corespunde originalului
judecător Dorina Croitor